

آنچه در نهایت و مبتنی بر برنامه درسی حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی امید است که تحقق یافته و از کارکردهای اصلی این حوزه برشمرده می‌شود، تربیت و تعلیم دانش‌آموزانی است که دارای ویژگی‌های دانشی، مهارتی و نگرشی ذیل باشند:

■ دارای بینشی عمیق نسبت به هستی، جایگاه انسان در آن، راه‌های کسب معرفت معتبر نسبت به آن، و شناخت لایه‌های فلسفی، ارزشی و فرهنگی نظام‌های علمی.

■ آگاه نسبت به ظرفیت‌ها و ضعف‌های فردی و درونی خویش و توانمند در مدیریت، بهبود و ارتقاء آنها.

■ تیزبین، نقاد و خلاق، به شکلی که قدرت شناسایی مسائل و پدیده‌های اجتماعی (در سطوح مختلف خرد و کلان) را داشته و با قدرت تحلیل کافی، می‌تواند متناسب با میزان آگاهی و ظرفیت‌های شناختی خود، مسائل را تحلیل و راه حل‌های مختلفی را در راستای تولید علم نافع، برای آن ارائه دهند.

■ آگاه و متعهد نسبت به عصر خویش و موقعیت‌های مختلف تاریخی - اجتماعی آن در سطوح مختلف.

■ آگاه نسبت به آینده، در پرتو شناخت حال و گذشته تاریخ و هویت خویش و دارای امید، آمادگی و روحیه خوش بینی برای آینده ایران.

■ تکلیف‌مدار و مسئولیت‌پذیر، به شکلی که بیشترین دخالت در تغییر جامعه به سوی تعالی آن و تحقق تمدن نوین اسلامی و جامعه مهدوی را داشته باشد

■ دارای فهمی عمیق و کلان از جهان و محقق‌کننده آرمان‌های انقلاب اسلامی در سطح کشور، منطقه و بین‌الملل، در بسترها و نقش‌های مختلف.

■ محافظ و تقویت‌کننده هویت ایرانی - اسلامی در تمام موقعیت‌ها و سطوح.

■ آگاه نسبت به استکبار و دشمن و دارای مرزبندی دقیق و روحیه مبارزه با آن‌ها در گستره‌های مختلف (اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، علمی، نظامی و...).

■ حافظ استقلال، اقتدار و پیشرفت کشور خود در تمامی ابعاد آن، با اعتقاد به ظرفیت‌های فردی، اجتماعی، ساختاری و طبیعی کشور.

■ غیرمقهور نسبت به دنیای مدرن و مصمم برای ایجاد زمینه‌های لازم برای بنیاد نهادن هویت علم دینی اجتماعی.